

Sveriges biografägareförbunds remissvar på *Framtidens filmpolitik* (Ds 2015:31)

Sveriges biografägareförbund (SBF) har getts möjlighet att inkomma med remissvar och lämna synpunkter på regeringens förslag till framtida filmpolitik Ds 2015:31.

I enlighet med kulturdepartementets svar till SBF under remisstiden, angående förfrågan om förlängd remisstid, så förbehåller sig SBF rätten att inkomma med ett kompletterande remissvar på de delar som inte berör de övergripande ekonomiska förutsättningarna, inom tre veckor efter att den ursprungliga remisstiden löpt ut, det vill säga senast den 24 augusti 2015.

1. Sammanfattande synpunkter

Utgångspunkten för SBF:s syn på filmpolitiken är att den samarbetsmodell, som under drygt 50 år etablerats mellan staten och branschen genom Filmavtalet, har fungerat bra och lagt grunden för de framgångar och den uppmärksamhet som svensk film och filmbransch röner i dag. Även om avtalets innehåll och inriktning har förändrats, så har dess grund i form av ett nära utbyte mellan politik och marknad, tjänat svensk film, branschen och publiken mycket väl. *SBF är därför som helhet negativ till regeringens förslag om statligt helhetsansvar för filmpolitiken, som presenteras i promemorian.*

SBF vill framföra följande övergripande synpunkter:

- Filmavtalet eller liknande samarbetsmodell mellan stat och bransch bör vara fortsatt grund för filmpolitiken, inte en helstatlig filmpolitik.
- Biografer bör fortsatt omfattas av samma moms som övrig kultur (6 %). Momsen på biografbesök bör inte höjas till 25 %. SBF ser väldigt allvarligt på de ekonomiska konsekvenser som en momshöjning på biobesök skulle innebära för såväl biografägare som för hela filmbranschen, och som redogörs för nedan.
- Vi är väldigt oroliga för förutsättningarna för biografverksamhet i mindre skala och på mindre och mellanstora orter, varav många i dag inte omfattas av biografavgiften till Filmavtalet. Över hälften av de biografer som i dag inte omfattas av biografavgiften uppger att det är stor eller mycket stor risk att biografen tvingas lägga ned som ett resultat av momshöjningen¹. Detta rimmar illa med regeringens syn på biografen som viktig kulturell mötesplats i hela landet. Dessa hot måste tas på mycket större allvar.
- SBF vill också lyfta fram vikten av den så kallade "biotian", vilken gynnat spridningen av svensk film och som utgör ett viktigt stöd för många av våra medlemmar som lever på marginalen ekonomiskt. Utan detta stöd blir de ekonomiska konsekvenserna för flera av våra medlemmar än allvarligare och tillgängligheten till svensk film på bio minskar, tvärt emot regeringens ambitioner.
- SBF efterlyser också en mycket djupare analys av hur en biljettprisökning för konsumenten, vilken skulle bli en av konsekvenserna av en momshöjning, kommer att slå mot biobesöken i Sverige. Detta är dels relevant ur ett intäktsperspektiv för branschen och staten, dels ur ett inkluderingsperspektiv givet att prisökning kan slå på ett mycket oönskat sätt mot olika grupper av biobesökare.

¹ Källa: Enkät bland SBF:s medlemmar, maj 2015

- SBF anser att vilket eller vilka visningsfönster som en film ska visas i, och hur länge, måste få vara en angelägenhet för varje enskild films inblandade parter att bestämma. Det är inte en fråga som politiskt kan eller bör regleras.
- SBF är kritiska till att den breda långfilmen inte ges en tillräckligt tydlig utgångspunkt för den framtida filmpolitiken och att filmbegreppet suddas ut till ett vidare begrepp om så kallad "rörlig bild". Detta riskerar att devalvera värdet av långfilm, vilket i sin tur riskerar att skada förutsättningarna för branschen som helhet.
- Branschens enorma problem med illegal spridning av film saknas som en viktig del i framtidsanalysen. Det behövs mer effektiva åtgärder mot illegal spridning.
- SBF är kritiska till att SFI ombildas till en myndighet med långtgående eget mandat att utforma inriktning, fördelning och styrning av svensk film. Detta minskar avsevärt insynen och möjligheten till samverkan för branschen och publiken.
- SBF föreslår en ny lösning med ett filmavtal som bara omfattar stöd till ny svensk film/dramaserier, samt ett reviderat stödsystem (se sidan 7).

SBF gör bedömningen att den promemoria som presenterats saknar avgörande beskrivningar av hur den nya filmpolitiken i praktiken ska organiseras och fungera. Exempelvis ges inga svar på finansieringens storlek eller fördelningen mellan olika stödformer. Inte heller ges någon närmare beskrivning av hur den nya myndigheten ska fungera, vilket är helt avgörande för att få förståelse för den politik som föreslås. Vi anser därför inte att det är möjligt att ha närmare synpunkter på den typen av frågor nu, men vi vill framföra att det är mycket viktigt att regeringen snarast ger närmare besked om detta för att vi ska kunna ta ställning till konsekvenser och effekter för svensk film.

Vårt remissvar är av detta skäl inriktat på de övergripande frågorna om filmpolitikens grundläggande organisering och prioriteringar.

Vi vill också framföra kritik mot den process, och den beskrivning av processen som regeringen förmedlat, som lett fram till promemorian. SBF:s uppfattning är att processen saknar tillräcklig förankring med oss som filmavtalspart och att dialogen med oss i samband med promemorians offentliggörande har brutit. En närmare dialog med oss, i linje med den samarbetsmodell som Filmavtalet utgör, hade skapat betydligt bättre förutsättningar för en samsyn kring den framtida filmpolitiken. Vi hoppas att det blir vägledande för den framtida hanteringen av frågan.

2. SBF:s utgångspunkter för den framtida filmpolitiken

SBF vill här lyfta fram de övergripande utgångspunkter som SBF tycker bör vara självklart vägledande för den framtida svenska filmpolitik som nu formuleras:

a. Svensk långfilm i fokus

SBF delar regeringens uppfattning i promemorian att filmen är unik till sin karaktär och förmåga att beröra och väcka känslor. Filmen är också unik så till vida att den till skillnad från de flesta andra kulturformer, som musik, tv-program eller böcker, kräver en betydligt större budget. I ett litet språkområde som Sverige är detta särskilt påtagligt då den möjliga publiken är begränsad. Det råder därför en större risk för att en produktion inte genererar tillräckligt med intäkter för att finansiera nya produktioner. Detta är grunden till varför det behövs ett gemensamt finansierat stöd av svensk filmproduktion. Marknaden är inte tillräckligt stor för att bära bred svensk långfilmsproduktion som vi vet att den svenska publiken vill ha.

Den signal som nu har skickats om att flytta resurser från den här typen av bred långfilm till format som redan bär sig marknadsmässigt, såsom tv-produktion, eller till format med en betydligt smalare publik, såsom dokumentärer och kortfilm, är därför oroande. Det riskerar att urholka svensk filmbransch och bidra till en nedåtgående spiral med färre stora produktioner, vilka i sin tur är avgörande för även de mindre och smalare produktionerna. Svensk bred långfilm måste fortsatt vara grunden i svensk filmpolitik.

b. Samarbete och gemensamt ansvar istället för skilda silos

Den samarbetsmodell som varit rådande genom Filmavtalet har tjänat svensk film väl, både ur kommersiellt och konstnärligt perspektiv.

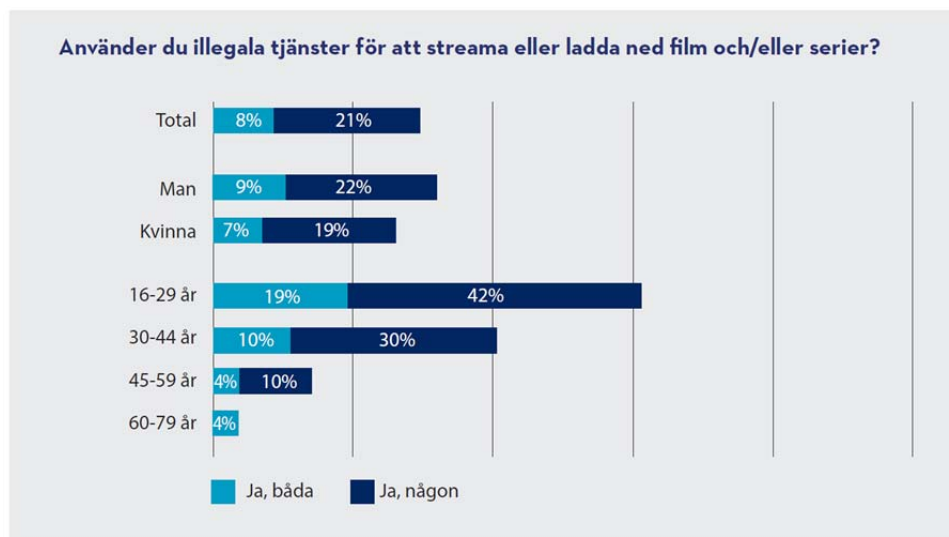
Genom Filmavtalet har det funnits ett tydligt gemensamt intresse från alla delar av branschen, såväl som för staten oavsett regeringens färg. Goda förutsättningar för bredare större produktioner har gett mer resurser även till smalare film samtidigt som branschen tagit ett långsiktigt ansvar för att distribuera och visa svensk film som inte med säkerhet skulle ha nått publiken på egna meriter. Biografägarna har också inom ramen för den samarbetsanda som präglat Filmavtalet bidragit med uppgifter såsom statistikinsamling för biobesöken i Sverige.

Utan detta samarbete och växelspel riskerar de statliga insatserna att riktas åt fel håll samtidigt som biograferna tvingas se till de kommersiellt mest fördelaktiga filmerna för att klara den kraftigt höjda momsens. Filmavtalet är mer än en finansieringsmodell. Det är en samarbetsmodell av gemensamt ansvar för svensk film som nu riskerar gå helt förlorad.

c. Det akuta piratproblemet måste hanteras

Situationen i Sverige vad gäller illegal streaming och fildelning av film är fortsatt allvarlig och den enskilt största utmaningen för svensk film. Trots ett snabbt växande utbud av digitala filmtjänster, tappar branschen enorma intäkter varje år vilket försvårar finansiering av nya filmer. Filmbranschens sammanlagda slutkundsintäkter har fallit med 281 miljoner kr sedan 2010 enligt en rapport från Boston Consulting Group. Tappet har framför allt drivits av sjunkande intäkter från fysisk köp- och hyrfilm, samtidigt som intäkterna från de digitala kanalerna fortfarande är begränsad.

Situationen lider av en brist på kraftfulla åtgärder mot de illegala tjänsterna som snedvrider konkurrensen och underminerar marknaden för de lagliga tjänsterna. Användningen av illegala nedladdnings- och streamingtjänster är fortsatt omfattande enligt en undersökning av Novus opinion och Film- och TV-branschens samarbetskommitté, publicerad i maj 2015. Den visar att en av tre svenskar använder idag illegala tjänster för att se film eller tv. Sammanlagt ser dessa hela 280 miljoner filmer och tv-program årligen genom de illegala tjänsterna. Användandet är särskilt utbrett bland yngre, där hela sex av tio mellan 16 och 29 år använder illegala tjänster för att se film och tv.

Källa: Lägesrapport – Digital marknad för film och tv, maj 2015, FTVS och Novus Opinion

Flera andra EU-länder, inklusive Danmark och Finland, har kommit betydligt längre än Sverige i att förhindra tillgången till de illegala tjänsterna och erfarenheten visar att åtgärderna har effekt. Enligt en Nordisk undersökning av undersökningsföretaget Mediavision (maj 2015), ökar illegal nedladdning och streaming betydligt kraftigare i Sverige och Norge (en ökning med ca 33 procent jämfört med året innan) än i Danmark och Finland (en ökning med 2,5 procent respektive 5 procent jämfört med året innan).

Om det illegala användandet begränsades skulle det innebära stora möjligheter för svensk film. Enligt Novus opinions undersökning (maj 2015) skulle var tredje film som idag ses illegalt ha köpts på laglig väg om de illegala tjänsterna inte fanns tillgängliga. Ett fortsatt arbete med att stoppa den illegala spridningen av film på nätet är därför av avgörande betydelse för den svenska filmbranschens långsiktiga livskraft.

d. Rör inte biografens kulturmoms

SBF ser väldigt allvarligt på de ekonomiska konsekvenser som en momshöjning på biobesök skulle innebära för såväl biografägare som för hela filmbranschen. Biografen är filmbranschens viktigaste visningsfönster. Trots att biobesöken svarar för knappt 3 procent av filmvisningarna i Sverige, så står biointäkterna för nästan hälften av slutkundsinntäkterna i branschen och andelen växer. Biografen är det visningsfönster som uppvisat störst motståndskraft mot den illegala spridningen som drabbat hyr- och köpfilmsmarknaden hårt. Biografen spelar också en viktig roll för att marknadsföra filmer som sedan går upp i andra visningsfönster. Att bevara attraktiviteten i biobesöket är av största vikt för filmens både ekonomi och genomslag. Höjd moms på biobesök är därför en obegriplig åtgärd om avsikten är att säkerställa en långsiktigt livskraftig svensk filmbransch med hög kvalitet och tillgänglighet. Det riskerar att slå ut ett stort antal mindre biografier som redan har det tufft ekonomiskt och det höjer kostnaden ytterligare för biobesökarna, den grupp som bidrar med avgörande intäkter för branschen och för finansieringen av nya filmproduktioner.

Boston Consulting Group (BCG) utreder i en rapport från 2015 vilka konsekvenser en momshöjning på biobesök från 6 procent till 25 procent skulle få för filmbranschen. BCG har studerat ett scenario där momshöjningens direkta ekonomiska påverkan delas mellan biografägare, distributörer och producenter/finansiärer, och där biobiljettpriserna förblir oförändrade.

BCG drar i sin rapport följande slutsatser:

- **Konsekvenser för biografägare:** Nedgång i nettovinst med minst 24 mnkr (9 %) jämfört med nuvarande läge.
- **Konsekvenser för distributörer:** Den genomsnittliga nettovinsten för distributörer är redan negativ, och nettovinsten från bio skulle minska med minst 24 mnkr jämfört med nuvarande läge. Nettoomsättningen (filmhyra) från bio kan förväntas minska med minst 48 mnkr (8 %) jämfört med nuvarande läge.
- **Konsekvenser för producenter/finansiärer:** Nettoresultatet från biografen skulle minska med minst 5 mnkr (236 % minskning) jämfört med nuvarande läge. Nettointäkterna för producent/finansiär förväntas minska med minst 5 mnkr (13 %) jämfört med nuvarande läge.

BCG tar i rapporten även upp ett antal andra negativa effekter på filmens ekosystem som en momshöjning skulle innebära:

- Låg lönsamhet kan tvinga biografägarna att minska investeringarna i renovering av biografier och ny teknik, **och därmed potentiellt minska bios attraktionskraft** jämfört med kvalitén och bekvämligheten med hemmabio och digital streaming.
- Bio är en stor kanal för marknadsföring av filmer, och en minskning av biobesökare kan resultera i **mindre tittare för andra kanaler** (digital, fysisk, betal-TV, ...).
- Låg lönsamhet för producenter/finansiärer skulle leda till att **färre lokala filmer finansieras och distribueras**.

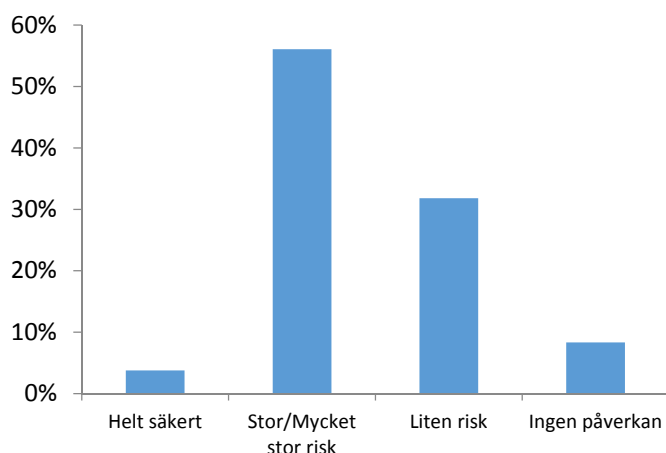
I relation till scenariot ovan bör det påpekas att ett mer sannolikt scenario är att biobiljettpriserna även skulle höjas något till följd av en momshöjning, vilket skulle påverka antalet biobesök negativt. BCG har i sin rapport även tittat på hur antalet biobesök skulle påverkas av en momshöjning till 25 procent, i fall hela momshöjningen förs vidare till konsument i form av högre biljettpriser. BCG uppskattar att dagens genomsnittliga biljettpris, i ett sådant scenario, skulle höjas med 5,4 procent som en direkt konsekvens bara av momshöjningen. Det innebär en faktisk ökning av biljettpriserna med ca 7,5 - 8,5 procent om man även räknar med de löpande justeringar av biobiljettpriserna som normalt sker till följd av inflation, produktutveckling och stigande kostnader varje år.

En biljettprishöjning med 5,4 procent till följd av momshöjningen skulle, enligt BCG, uppskattningsvis leda till en minskning av antalet biobesök med 3-6 procent, baserat på analys av studier som utförts i andra europeiska länder, eftersom kunderna förväntas vara priskänsliga inför en sådan stor höjning av biljettpriserna.

Risken för att biografier tvingas lägga ned till följd av en momshöjning är också betydande. I en enkät bland SBF:s medlemmar uppger över hälften att det är stor eller mycket stor risk att biografen tvingas lägga ned som ett resultat av momshöjningen. Av dessa biografier uppger över 40 procent att de spelar en central roll som mötesplats för människor och kultur på den lokala orten. En fjärdedel av biograferna i undersökningen uppger också att de inte hade genomfört sin senaste investering i biografen om de hade känt till att momssatsen skulle höjas.²

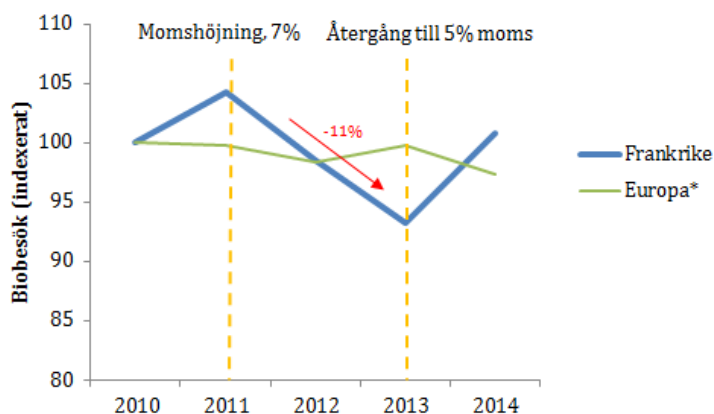
² Källa: Enkät bland SBF:s medlemmar, maj 2015

Hur stor bedömer du risken att din biograf tvingas lägga ned som en följd av en momshöjning till 25 %?

Erfarenheter från andra Europeiska länder visar också att momshöjningar får kraftiga konsekvenser för biobesöken. Till exempel i Frankrike, där regeringen år 2012 höjde momssatsen på biobesök från 5 till 7 procent. De två åren efter momshöjningen sjönk biobesöken med 11 procent i Frankrike, jämfört med ett genomsnitt för andra europeiska länder där antalet biobesök låg stabilt³. År 2014 valde den franska regeringen att sänka momsens på biobiljetter till 5 procent igen. Återgången fick direkt effekt på biobesöken som ökade med 8 procent under 2014 jämfört med året innan, till skillnad från Europa där besöken sjönk med 2 procent.

Utv. biobesök i Frankrike, 2010-2014

Regeringen måste ta denna situation på mycket större allvar. Tvärt emot de konsekvenser som den föreslagna momshöjningen skulle få, så bör målsättningen vara att bevara attraktiviteten i biobesöket och att uppmuntra den publik som redan i dag betalar för sig, vilket i nästa steg bidrar till att säkerställa en långsiktigt livskraftig svensk filmbransch med hög kvalitet och tillgänglighet.

e. Biografer är kultur

Kulturministerns förslag är att Sverige ska införa en skillnad i moms mellan biografer och övrig kultur. Effekten av det är att den visningsverksamhet som har bredast folkligt deltagande och en bred

³ Genomsnittlig utveckling i Österrike, Danmark, Finland, Tyskland, Irland, Italien, Nederländerna, Norge, Ryssland, Sverige, Turkiet och Storbritannien. Urval beroende på tillgång till data. Källa: UNIC

täckning ute i landet, nämligen biograferna, får en högre beskattning jämfört med teater, musikal, opera och andra föreställningar som har en smalare publik och är mer koncentrerad till storstäderna.

Förslaget rimmar illa med regeringens ambition att öka kulturens tillgänglighet men framförallt väcker det stor oro för Sveriges alla mindre biografier som redan idag har en tuff ekonomisk situation.

Att märka ut biograferna från det övriga kultursverige är att devalvera värdet av svensk biografkultur och är knappast att sätta svensk films bästa främst.

f. Kommersiell och konstnärlig visningsfrihet

Hur, när och var en film visas måste helt vara en fråga för filmens producent och skapare att bestämma. Det signalerar som har getts om att staten ska styra över hur länge en film exempelvis får visas på biograf, eller distribueras på en annan plattform, är därför djupt oroväckande.

Den absoluta majoriteten av alla filmer som produceras i Sverige och internationellt har inte premiär på biograf. Men biografen är ett omistligt premiumfönster båda avseende intäkter och skyltfönster för senare visning för de absolut största produktionerna. Ett politiskt regleringsintrång i detta skulle vara ytterst skadligt.

Varje fönster har dessutom sina särskilda konstnärliga möjligheter och förutsättningar och detta tas hänsyn till, från manusförfattare till slutproduktion av filmen. Politiska pekpinnar för hur våra filmer ska visas skulle vara både ett konstnärligt och kommersiellt intrång i visningsfriheten.

g. Grundfrågan: Hur få svensk film att växa – regeringen har meddelat att ”de ekonomiska medlen till svensk film inte kommer att minska”. Det är en sorglig ambition för den största reformen av svensk filmpolitik på över ett halvsekel. Dessutom ser vi en stor risk att det blir betydligt större negativa konsekvenser för svensk film, svenska filmskapare och inte minst svensk filmpublik än vad regeringen förstår. Många av de skisser till förslag som har lagts fram är direkt kontraproduktiva för en livskraftig svensk filmsektor. Vi har också sett internationella exempel på ett motsvarande sätt som nu föreslås där statens filmpolitik blivit en ren budgetregulator med kraftiga nedskärningar vid första lågkonjunktur som resultat.

Den självklara utgångspunkten och ambitionen är givetvis istället hur vi skapar mer resurser till svensk film. Mer resurser till de breda filmerna, till det experimentella, till nya unga spännande filmskapare och som skapar en större bredd och mångfald i svenskt filmutbud. Samtliga de utgångspunkter vi lagt fram ovan är just i linje med det och bygger på den samlade erfarenhet som vi har av att vara verksamma i branschen. Gärna en modern svensk framtida filmpolitik, men bygg vidare på en grund av samarbete och branschkunskap.

3. Förslag: Ett renodlat filmavtal med reviderat stödsystem

SBF föreslår en ny struktur för stöd till svensk film.

1. Ett nytt filmavtal med större fokusering på produktionsstöd till långfilm och dramaserier i stödsystemet

Budgeterade medel i Filmavtalet 2014 är ca 408 mkr. Av dessa går 128 mkr till produktionsstöd i förhand till lång spelfilm och 80 mkr till publikrelaterat stöd till samma kategori. Alltså ungefär hälften av tillgängliga medel. Ytterligare ca 19 miljoner går till stöd till utveckling av dramaserier. Budgeterade medel ligger oftast i underkant och prognostiserat utfall för 2014 är 422 mkr.

En större fokusering av stöden på långfilm skulle möjliggöra bibehållen volym, dvs. ett rimligt antal filmer med produktionsstöd, och stödnivåer som gör det attraktivt att investera i svenska filmer för privat kapital. I begreppet långfilm ingår även dokumentär och barnfilm, och dessa kategorier undantas från kravet på långfilmslängd, 70 minuter. Det är viktigt att bred publik film och smalare art house-film ryms i samma system. Biografkravet är vägledande men inte absolut, som i dagens avtal, filmens publikpotential avgör exploateringen.

Förslag till fördelning av medlen

	mkr
<u>Tillgängliga medel</u>	<u>422</u>
Förhandsstöd långfilm	216
PRS	100
Dramaserie, utveckling	8
Dramaserie, toppfinansiering	22
Slate, producent	10
Lansering, nat. o intl.	20
Kortfilm o utveckling	10
Intl. avgifter	16
Admin.	20
	422

Fördelar

- Filmavtalet får ett fokus på produktionsstöd vilket underlättar framtida avtalsförhandlingar (färre parter, och parter med samma intresse).
- Dramaseriestödet i sin nuvarande form är för omfattande för bara utveckling men för litet för att också omfatta produktionsstöd. Ytterligare tio mkr skulle göra det möjligt med toppfinansiering av de bästa projekten.
- En större koncentration av tillgängliga medel och fokus på vissa prioriterade mål gör det lättare att faktiskt uppnå dessa mål.
- Medlen som satsas på svensk bred långfilm skulle öka kraftigt.

Nackdelar

- En del viktiga stöd som idag ryms inom filmavtalet får inte längre plats. Dessa stöd har ett mycket stort värde för hela branschen och skulle förslagsvis kunna bli de en del av den helstatligt finansierade delen av filminstitutets verksamhet, de s.k. kulturstöden: biografstöden (7 % av avtalsmedlen), stöd till åtgärder mot olovlig hantering och stöd till regionala produktionscentrum.
- Detta innebär ett större åtagande från statens sida.

2. Ett reviderat stödssystem

Den del av Filminstitutets verksamhet som är ett resultat av Filmavtalet kan kallas Svensk Filmfond och arbeta på uppdrag av Filmavtalets parter genom Filmavtalet. I Filmavtalet definieras hur produktionsstöden ska fördelas. Uppdraget ska vara tydligt och väldefinierat med fokus på de kulturella värden som filmen kan bidra med i vårt samhälle. Det ska vara berättelser om oss alla, för oss alla.

Beslut om produktionsstöd fattas i Filmfondens styrelse. I styrelsen sitter sju välmeriterade personer med dokumenterad erfarenhet från film- och tv-världen. Kulturdepartementet utser en ordförande för styrelsen, och utser även en valberedning som ska föreslå de andra sex ledamöterna. Dessa sex ledamöter ska representera ett brett spektrum i film- och tv-branschen och ska väljas från alla sfärer i branschen: de finansierande, distribuerande, producerande (inkl. manusförfattare, regissörer etc) och de som äger dukarna/plattformarna.

I riktlinjerna för Filmfondens arbete definieras bl.a. att 20 – 25 långa spelfilmer ska ha produktionsstöd varje år. Stöden ska resultera i en bredd i det totala utbudet: två ska vara "storfilmer", två ska vara tydliga festivalfilmer, det ska finnas två breda komedier, tre barnfilmer, varav två med tydlig publikpotential. Varje år ska även ett par nyskapande filmer och filmer med debuterande regissörer finnas med bland stöden. Dessutom ska 15 – 20 dokumentärfilmer få stöd, varav ca fem ämnade för biograf.

För att skapa kontinuitet och bygga erfarenhet bör stöden koncentreras mot den del av branschen som visat att man kan leverera både kvalitet och publik. Det betyder att tidigare meriter ska väga tungt vid val av projekt. Uttalat intresse från andra finansiärer ska också vägas in i bedömningen av vilka som ska komma i fråga för stöd.

Mellan fem och sex dramaserier ska få toppfinansiering efter kriterier som utarbetas i samråd med tv-bolagen.

På Filminstitutet arbetar fyra "experter", två för långfilm (inkl. barn och dokumentär), en för dramaserier och minoritetssamproduktioner samt en för kortfilm och ev. utvecklingsatsningar som t.ex. Moving Sweden. Deras uppgift är att ta emot ansökningar, välja ut vilka som ska få utvecklingsstöd och ha en dialog med de sökande under utvecklingsperioden. Vid sidan av dessa experter finns minst en produktionscontroller som gör den tekniska genomlysningen av projekten och som kan avråda från stöd. Tillsammans gör experten och produktionscontrollern en bedömning av det enskilda projektet i förhållande till riktlinjerna (se ovan). Minst dubbelt så många filmer som kan komma i fråga för produktionsstöd ska presenteras för styrelsen.

Styrelsen har möte en gång i månaden och tar ställning till de projekt som läggs fram av expert och controller. Styrelsen beslutar om stöd, och kan även "återremittera" intressanta projekt som man bedömer inte färdiga nog för beslut. Styrelsen avslår ca hälften av de projekt som lagts fram av expert/controller. Alla ledamöter ska ha läst projekten som är uppe till beslut och ska ha satt sig in i alla omständigheter av betydelse för det specifika projektet.

Expertfunktionen för kortfilm fattar självständiga beslut om produktionsstöd, i enlighet med dagens modell.

3. Kort om SBF

Sveriges Biografägareförbund har varit part i det Svenska Filmavtalet sedan starten 1963. Sammanlagt representerar SBF över 130 medlemsföretag och utgör tillsammans med Sveriges Filmuthyrareförening de största och viktigaste branschfinansiärerna till Filmavtalet. SBF medlemsföretag driver 396 biografier med 766 salonger runtom i Sverige, varav 293 är så kallade gröna biografier som är befriade från biografavgiften och 103 är så kallade röda biografier som betalar biografavgift.

År 2014 finansierade SBF avtalet med sammanlagt 152 mkr (Sveriges producenters andel av detta är 8-10 mkr). Detta motsvarar nära 70 % av branschens totala finansiering om 224 mkr. Staten stod för resterande 200 mkr av avtalets sammanlagda finansiering på 424 mkr.

för Sveriges Biografägare

Peter Fornstam, ordförande Sveriges Biografägareförbund